

PITESTI si GHERLA

S'a vorbit mult, s'a scris si mai mult, dar după ani si ani de la barbariile petrecute acolo, unde s'au folosit metode de neimaginat pentru o minte omenească.

A curs mult sânge de tineri nevinovati, au fost victime "trimise" unele'n veşnicie, altele foarte multe schilodite trupeşte, dar si mai multe sufleteşte pentru tot restul vietii.

Nu s'a spus însă mai nimic despre adevăratii organizatori ai acestui genocid. Dacă s'a numit reeducare, este prea puţin. A fost crimă organizată. Si ea a fost organizată de sus, de tot...

Cine a adus sistemul, a adus si crima si metodele N.K.V.D-iste pe care le-au pus in aplicare: Pintilie Gheorghe (alias Pintilie Bodnarencu, alias Pantiuşa), Boris Grunberg (alias Alexandru Nicolschi), Teohari Georgescu, Gheorghe Gheorghiu-Dej., Misu Dulgheru (Dulberger), Alexandru Drăghici, Marin Jianu, Tudor Sepeanu., Cseller Ludovic...

Total a fost premeditat. Remus RADINA Scrie in mărturisirile lui:

"In noaptea de 30/31 August 1949, am fost obligat de Iugoslavi (unde cerusem azil politic) să trec înapoi în România, împreună cu alţi zece Români, printre care se aflau doi studenţi (n.n. Fucs si Staer Ion) si o studentă, care erau nepotii generalului Dulgheru (Dulberger). Studenta se numea parcă, Lili Zigler. Ei mi-au spus că la Pitesti se va înfiinţa un centru de reeducare pentru studenţi. Mi-am amintit de cuvintele lor când am auzit că la 6 Decembrie (Sf. Nicolae) a început teribila reeducare de la Pitesti..."

Încercare de reconstituire:

Ciupagea Andrei, unul din anchetatorii din lotul înscenat în jurul lui Iuliu Maniu, înainte de începerea arestărilor masive din 15 Mai 1948 a fost mutat de Nicolschi Alexandru (Inspector General al Politiei de Siguranţă) la Siguranţa jud. Suceava care urma să devină un centru de reprimare împotriva legionarilor.

La siguranţă a lucrat cu comisarul Bălăceanu, şt. Marici si Aramă, având legături cu închisoarea din Suceava unde director era Tiron, având ca şef de secţie pe Vanici si prim gardian pe Ioanovici.

Bogdanovici Alexandru rearrestat în 15 Mai 1948, care afară îl infiltrase pe Turcanu Eugen în UNSER ca să afle ce gânduri au, si care după arestare îl declarase între legionari (deşi acesta o terminase de mult cu legionarii croindu-si alt drum), a încercat la Suceava să reediteze acţiunea de reeducare a profesorului Rogojanu de la Aiud, în anul 1945, pentru a da posibilitatea eliberării.

În urma solicitării si întocmirii unui -Memoriu- din partea celor arestaţi, s'a ajuns până la Ciupagea care a anunţat pe Nicolschi si a venit la fata locului inspectorul Nemes Iosif care de fapt se ocupase si de reeducarea din 1945. Acesta si-a dat avizul să se creieze o reţea de informaţii.

Din Noiembrie 1948 până pe la 15 Ianuarie 1949 se ţineau prelegeri despre tezele materialismului istoric si discuţiile se încheiau cu cântece progresiste. După înţelegerea dintre Bogdanovici Alex. si Turcanu Eugent această acţiune de zis început de reeducare s'a transformat în O.D.C.C. (Organizaţia detinutilor cu convingeri comuniste anunţată pe 6 Martie 1948 printr'o serbare organizată.

Pe data de 22 Aprilie 1949, grupul studentilor plecati de la Suceava au ajuns în penitenciarul Pitesti veniti în tranzit prin Jilava. Turcanu a încercat în câteva rânduri să iasă la raportul directorului si de abia în Iunie 1949 a reuşit să stea de vorbă cu Dumitrescu Alexandru (directorul) stabilindu-se ca pe viitor să lucreze ca informator si să tină legătura cu el.

Acceptând acest rol de informator al directorului s'a angajat să scoată de la deținuți noi elemente despre activitatea pe care nu o declaraseră la anchete, dându-i-se mână liberă să se organizeze.

"Nea Săndel" cum i se spunea directorului i-a ordonat să scoată material despre activitatea de afară a deținuților prin orice mijloace (și a folosit discuții, amenințări, bătaie și mijloace de degradare umană).

Prin director a fost pus în legătură cu inspectorii generali Nemes Iosif și Răileanu, aceasta în vara anului 1949 și apoi cu alte cadre din ministri.

Informațiile culese erau date locot.Mircea Mihai politicul închisorii și ajuto- rului său Marina Ion.

Colonelul Teodor Sepeanu i-a ordonat lui Turcanu să rupă legăturile cu coman- dantul Dumitrescu Alex. și să le țină cu ofiterii politici Mircea și Iagăru M. De la aceștia doi a primit ordin în ziua de 5 Dec.1949 să înceapă

Sepeanu în indicațiile date i-a spus: Nu interesează nici mână, nici picior, nici chiar capul...informații să iasă.

Pe baza persoanelor ieșite din demascări începeau arestările și înscenarea altor procese.

Baciu Ion, fost chelner la restaurantul Aro din Brasov ajuns în conducerea închisorilor și lagărilor a trecut pe la Pitesti și a cunoscut ororile de acolo.

Jianu Marin, originar din com.Arinoasa -Gorj, fost agent informator după 6 Martie 1945, datorită zelului depus a urcat repede în ierarhia comunistă, ajun- gând secretar general la MAI (în locul lui A.Bunaciu) și omul de încredere al lui Teohari Georgescu, fiind numit chiar ministru adjunct. A fost un executant orb al ordinelor. L-a însoțit pe Sepeanu și a mers la Pitesti unde a luat cu- nostință personal de ce se petrece acolo. A trecut și pe la Gherla unde s'a continuat teroarea din Pitesti și a stat de vorbă chiar cu deținuți în camera 46, care i s-au plâns de nevinovăție. La Gherla în camera 107, față de politicul Su- cigan, de Th.Sepeanu, a spus schingiuitorilor: "Veți putea continua acțiunea de la Pitesti și în acest penitenciar, însă să aveți grijă să păstrați conspirativita- tea. În această problemă veți putea sta de vorbă numai cu tov.subl. arătând cu mâna spre Sucigan.

Un alt oficial care a venit la Pitesti să vadă cum merg lucrurile a fost Alexandru Nicolschi (Boris Grunberg, născut în Chisinău, a devenit agent NKVD și trimis în România pentru spionaaj. Arestat în Mai 1941 a ajuns în închisoare și după eliberarea din 1944 a ocupat funcții importante în siguranță). Pe 1 Sept.1948 a fost numit subdirector în Direcția generală a securității și a orga- nizat represiunea din întreaga țară și în special a legionarilor. În această ca- litate a venit și la Pitesti pentru a vedea la fața locului executarea planului.

Executarea planului era asigurată de directorul Dumitrescu Alexandru care a cerut lui Turcanu să organizeze o bătaie la care să vină și el. Și le-a spus să bată "la fund și tălpi până sare carnea..." El personal și câțiva milițieni au intervenit și bătut în mai multe rânduri.

Tot directorul i-a făcut legătură cu cei de la securitatea din Pitesti că- rora le furniza din materialele scoase din demascări. Astfel a avut legături la securitate cu :

Cărnă Ion, căpitan călău renumit pentru torturile bestiale aplicate partiza- nilor din lotul fraților Arnăutoiu. Această fiară a bătut pe anchetați chiar în spital unde erau internați (din cauza anchetatorilor), îi lua din salon și-i du- cea într-o rezervă unde-i tortura.

Mecu Gheorghe(?) ofiter la securitate avea legături cu Turcanu.

Iordache, un alt anchetator al securității Pitesti avea și el legături.

Pe 6 Aprilie ¹⁹⁵⁰ un grup numeros al studenților a fost transferat la Gherla unde au primit consemnal să continue reeducarea, adică torturile barbare până ce unii au fost omorâți.

Și la acest penitenciar conducerea Ministerului de interne a fost prezentă, a dat indicații și a primit "material" scos prin tortură.

Printre alte figuri de brute care au trecut pe la Gherla se numără:

CONSTANTINESCU Marin, zis Dubă, care în 1950 ajunsese comandant adjunct al Direcției Generale a Penitenciarelor, unul care bătea îngrozitor.

Cseller Ludovic, colonelul zbir al securității din Oradea, călăul partizanilor din Maramareș și al țăranilor revoltați contra colectivizării din Bihor în 1949, numit inspector în Direcția închisorilor și lagărilor de muncă, a trecut și el pe la Gherla în August 1950 și Ianuarie 1951 amestecându-se în anchetele în care reeducatii băteau.

Lazăr Tiberiu, comandantul închisorii Gherla, a organizat a doua zi de Paști o bătaie de o cruzime rar întâlnită, rupând ciomag după ciomag pe spatule și capetele detinuților, în curtea închisorii.

Goiciu Petre, un alt renumit călău care l-a urmat pe Lazăr la conducerea închisorii a bătut și omorât oameni cu o cruzime de neimaginat. Printre victime a fost uciderea lui Ion Flueraș.

Avădanei Constantin, n. 1925 în com. Mihailești, jud. Suceava, ofiterul politic de la Gherla, a fost implicat în toate crimele comise în această închisoare împreună cu ajutorul lui Sucigan Gheorghe.

Numărul gardienilor care au participat alături de căp. Dumitrescu Alex. și de reeducatii la torturi și crime, este mare, dar au excelat în barbarie la Pitesti, Georgescu Alexandru (din Leordeni), Ciobanu (din Jigănești, Dina Florea, Nistor Dumitru, Lăzăroiu, Măndrăuță (de care se spune că s'a omorât) etc., iar de la Gherla nu se poate trece fără a menționa pe Gabor Tiberiu, Vascau Augustin și bine înțeles locot. Mihailescu Aurel, ginerile lui Goiciu și cel care comanda plutonul de execuție în penitenciar.

METODE BARBARE DE TORTURA DECLARATE DE UNELE VICTIME

Teja Constantin, țăran din com. Tomnatec, jud. Timiș, declară: "... (în 1951 am fost mutat în celula 99 la Gherla). În timp ce stăteam lângă ușă am fost luat dintr'odată pe sus, legat la ochi, de mâini și de picioare, și trântit la pământ. În acest timp, Puscăsu Vasile m'a apucat de gât și a început să mă zugrume, iar Păvăloaie Vasile și alții a început să mă izbească cu un ciomag peste tot corpul și în special peste degete, coaste și piept. Tot atunci am fost lovit în cap până am căzut în nesimțire... M'am trezit în clesetul camerei, culcat pe ciment, într'un lac de sânge. De la această bătaie mi-au fost fracturate trei coaste și sfărâmate unghiile de la mâni și de la picioare... După numărătoare, Livinschi Mihai și Puscăsu Vasile s-au repezit la mine și trăgându-mi câțiva pumni peste maxilar, și scotându-mi patru măsele, m'au trântit și au început să mă bată din nou cu ciomagele. În urma acestei bătaii mi-au provocat o rană la picior, a cărei urmă se cunoaște și azi. A urmat apoi torturarea cu cleștele de lemn... După această bătaie am fost pus toată noaptea să stau cu ochii la becul ce ardea. Această situație a durat cam o săptămână. După aceea, am fost luat iar la bătaie și bătut zi de zi timp de două săptămâni... În camera 99 a penitenciarului Gherla, bătaile și torturile asupra mea au durat aproape patru luni."

MATEI N. Alexandru, născut 5 Mai 1913 la Ploiești, strungar în fier, declară:

"... În perioada lui Octombrie 1950, în Penitenciarul Gherla, la etajul III, s'au amenajat aproximativ două camere mari și o celulă mică având scop drept camere de tortură. Aceste pregătiri au fost făcute de către Popa Alexandru și Livinschi Mihai. Aceste măsuri au fost ordonate de către dl. slt. Sucegan de la biroul de inspecții a penitenciarului Gherla. Toate aceste chestiuni, le cunosc de la dl. slt. Sucegan deoarece eu eram în acel timp omul său de legătură cu ceilalți detinuți iar ordinele descrise au fost transmise prin mine lui Popa Alexandru... În aceste camere au fost introdusi detinuți care urmau a fi bătuti. Repartizarea lor am făcut-o chiar eu pe baza unui tabel ce mi-a fost dat de slt. Sucegan..."

MAXIM Virgil, fără profesie, arestat din 1941, declară în 1952: "... Cam la o săptămână de la prima bătaie, am fost din nou prins de Puscăsu Vasile, Stoian Ion și Romanescu Grigore, desbrăcat la pielea goală și întins la pământ cu fata în jos. A urmat apoi o bătaie ca și prima dată. După aceasta, Stoian Ion a adus un băț

plin cu materii fecale, pe care mi l-a băgat în gură. Acelas lucru s'a întâmplat și celor ce erau bătuți cu mine ca Lupoae, Obreja și alții. După aceasta au urmat iar zile în care eram bătut și așezat în poziții chinuitoare. Intr'o asemenea ocazie fiindu-mi sete, am cerut apă. Atunci Romanescu Grigore, l'a pus pe Stoica să se urî-neze în gura mea. Acest fapt s'a petrecut de două ori... împreună cu ceilalți cinci am fost pus la peretele camerei. Apoi ... cei aflați în cameră au trecut și ne-au scuipat în fund, iar pe noi ne-au pus ca să ne lingem reciproc. În timpul acestei bătăi Ismană Ion si-a făcut necesitățile pe el. Păscușu i-a ordonat să-si mănânce materiile fecale. Ismană si-a dat pantalonii jos și a executat ordinul.

GABOR Chirică, născut 1893, țăran din com. Pleșești, regiunea Suceava scrie:

"...Primul a fost bătut Sarca Eugen până când a rămas întins pe jos, pierzându-si conștiința. Văzând aceasta l-au înfăgurat în cărpe ude, stropindu-l totodată cu apă. Lesimul lui Sarca Eugen prelungindu-se, l-au lăsat în pace și m-au luat în schimb pe mine în primire. Stoian și cu colectivul său m'au trântit cu fața în jos și s'au urcat cu picioarele pe mine, apoi mi-au băgat un prosop în gură, ca să nu țip, și au început să mă bată cu un picior de lemn la tălpi și fund până am leșinat... Intr'o zi am fost dus la closet și obligat să-l curăț cu mâinile, ca, apoi fără să-mi dea voie să mă spăl, m-au pus să-mi mănânc pâinea.

OBREJA I. Aurel născut 1925, absolvent Liceul Industrial, a declarat:

"Colectivul camerei a acționat asupra mea timp de două luni, întrebuintând următoarele metode de maltratare și torturare: Bătaie în nenumerate rânduri la fund, tălpi și palme cu coada de mătură, bătaia la vârful degetelor, am fost bătut peste spate cu coada de mătură, cu vârful cozii de mătură la piept, bătaie peste mușchii dela mâini, bătut peste fluerele picioarelor cu coada de mătură, am fost izbit cu capul de perete, am fost forțat să mă bat cap în cap cu Ismană Ion, Maxim Virgil, Neagu Dumitru, Lupoae Constantin și Stoica Aurel, am fost puși să ne batem unul pe altul, am fost puși să ne scuipăm în fund și apoi forțați să ne lingem reciproc... am fost mânjiti de 3 ori pe la gură cu un băț, plin de excremente, de către deținutul Stoian Ion..."

PANGRATE Ion, născut 1915 în com. Negru Vodă-Constanța, tinichigiu, după ce declară metodele de tortură de mai sus, a spus că i s'a dat să mănânce mâncare în care a pus sare multă. Intr'o noapte a fost bătut de 5 ori, și dimineața a raportat primului gardian Roman care i-a adus la cunoștiință ofiterului politic Sucegan Gheorghe, dar între timp pentru că a raportat a fost bătut cu pumnii în piept de către Popescu Aristotel pentru că îndrăznise să raporteze. Când a venit slt. Sucegan și i-a raportat i-a băgat pe bătaugi la neagra. "...știind că voi fi din nou bătut pentru că Popescu Aurel mă amenințase că dacă raportez mă va omorî, am spart un geam și cu o bucată am încercat să mă sinucid tăindu-mă la gât, după care am căzut jos; Fulicea Alexandru care era cu mine a anunțat imediat, venind dl. director căp. Gheorghiu Constantin împreună cu ceilalți, dar nu știu ce s'a mai petrecut, căci m'am trezit a doua zi la infirmeria penitenciarului unde am stat din ziua de 17 Oct. 1950 și până la 20 Ian. 1951."

PILAT Constantin, n. 1908 în Botoșani, avocat, fost deputat liberal, a declarat că de la 18 Ianuarie la 26 Martie 1951 a fost terorizat de grupul legionar, în camera 104 la Gherla. Nu au avut curajul să raporteze de tema amenințărilor cu bătaia. Pe el și pe preotul Popescu i-a vopsit pe față, i-a înbrăcat căraghios, i-a învățat să spună poezii batjocoritoare, le-a pus câte un colac de W.C. după gât iar preotul Popescu era pus să împărtășească cu materii fecale. Au chemat pe directorul Gheorghiu C., și Avădanei C. ca să se distreze la acest spectacol.

JIANU Mihai, născut 1922 la Oraiova, absolvent Fac de medicină militară a declarat că pe 21 Ian. 1950 a fost dus în camera 4 spital de la Pitesti, împreună cu mulți alți și torturați îngrozitor și după mai multe runde de torturi li s'a spus că vor să facă din ei oameni cinstiți și trebuie să facă o auto-demascare, să declare tot ce-au făcut în viață, tot ce știu despre fiecare din membrii organizației, să declare părinții sau rudele care au fost pe front în URSS și și-au însușit bunuri sovietice, să demaște pe cei ce au valutat...

TIMARU Mihai, n.1918 din com.Gornești, jud.Mures, dintr'o familie cu 16 frați, locotenent în armată, când a auzit în sedințele de reeducare ale Diviziei 21 Roman că cei veniți cu "divizia de trădători"- Tudor Vladimirescu- insultă corpul ofiteresc, n-a mai putut răbda și ridicându-se a spus printre altele:

"Eu am învățat că cetățile lui Stefan cel Mare sunt pe Nistru, iar marele Eminescu deasemenea a spus că -de la Nistru până la Tisa este țara românească- iar astăzi am scăpat de un cotropitor și am dat peste altul".

La o lună după aceste adevăruri spuse într'o sedință de reeducare, a fost scos din armată și trecut în rezervă în 1946.

Drumul urmat de Mihai Timaru a fost spre înfrățirea cu codru, fiind unul dintre organizatorii partizanilor din Vrancea. Prins prin trădare, torturat în anchete a ajuns condamnat la muncă silnică pe viață în închisoarea Gherla, în Iulie 1951, unde comandantul Gheorghiu Constantin le-a spus: "Aici o să vă putrezească oasele, în această închisoare."

La Gherla a trecut prin camera 99 (zisă camera morții) unde a avut de a face cu Turcanu, a trecut prin celula "chinezăască" 98, a cunoscut camera nebunilor și a maribunzilor, a fost luat în primire de polițistul Avădănei și Ciomășu și a trecut prin toată gama de torturi inimaginabile: "Din cei 19 câni am stat în celula de exterminare am scăpat cinci, restul au murit. Voi aminti doi care mai trăiesc, cred (1999), și anume: Mănciurea Matei, din Brăila și Ghiță Raiciu, din Galați. Ca o consecință a regimului din această celulă, m'am îmbolnăvit de TBC la ambii plămâni. La dreptul am făcut și o cavernă. Am făcut și o hepatită ..."

Prin aceste chinuri, au trecut peste 2000 de tineri și țărani ca să fie reeducați de o bandă de criminali, din dispoziția unui sistem schizofrenic.

Torturile au fost așa de groaznice încât unii au fost omorîți. Urmează relatarea câtorva cazuri sub ochii cărora au fost omorîți colegii lor.

DUMITRESCU Grigore, n.1924 în com.Cepari, jud.Arges, absolvent al Academiei Comerciale, povesteste în cutremurătoare carte "Demascare" câteva episoade dramatice, ca victimă și martor:

"...Cândva, târziu în noapte, sunt trezit. Steiner și Gherman mă trag de pe prici... Sunt lungit pe ciment, mâinile sub greutatea trupurilor a doi roboți. Turcanu, în genunchi, e deasupra mea. Își lasă mâinile pe gâtul meu, îi văd fața crispată, într-un efort disperat de a mă convinge: -Ai să-ți faci mâine demascarea exterioară, banditul. Să nu ascunzi nimic, dacă vrei să nu mori de mâinile mele."

Datorită lui Grigore Dumitrescu ne sunt relatate câteva scene deontologice: "SE repede, mai mult se aruncă asupra medicinistului militar. Ca la comandă, Puscasu, Șteiner, Gherman și Pătrășcanu sunt în spatele lui. Turcanu îl trage de gulerul hainei până în mijlocul camerei... E culcat pe podea; de generatul îi înfașcă gâtul în mâini, îi izbeste capul de ciment. Oinci-sase lovituri. Se lasă cu toată greutatea pe gâtul victimei; îl strangulează. Medicinistul hăcâie, se zbate în strănsoarea mâinilor lui Turcanu. Îl ține așa mult. După un timp îi dă drumul din strănsoare, apoi îl trage în sus. Steiner și Gherman îl țin de mâini. Turcanu îl palmuiește -palmă care îi sucește gâtul brutal, nemilos, batjocoritor."

Apoi de generatul strigă; desbrăcați-l la piele. Săse, din echipa de bătași se aliniază la o distanță de circa un metru unul de altul. În fața lor, la doi metri, alți sase. Toti au în mâini curele și băte.

Medicinistul e legat la gură cu un prosop înodat strâns la ceafă... Loviturile încep din ambele părți. Închid ochii. Instinctiv, îmi fac semnal crucii pe cerul gurii. Parcă totul se învârteste în mine... Victima îndură durerile de pe urma loviturilor de băta și ale cataramelor de la curele; cu o răbdare care mă impresionează. Răbdă năbușit în prosop. După un timp, pe spălare și pe picioare, pielea e și ruptă. Sângele se prelinge pe picior în jos. Cimentul e roșu... La un semn al lui Turcanu, loviturile încetează. În afara de hăcâitul năbușit al medicinistului, de zvâcnirile spasmodice ale mușchilor, în camera 4 Spital e o liniste și o nemiscare totală -o scenă a unei deznădăjduiri de infern, de apocalipsă, ...

E lăsat așa, 5-6 minute, apoi i se pune cămașa și e tîrît la locul lui....

Mă trezesc brusc, băimăcit. Trebuie să fie în miez de noapte. În fața mea am un spectacol dat pacă de nebuni. Turcanu lovește cu băta în trupurile încovoiate ale câtorva, la vreo patru cinci metri. Ceilalți bătași, în jurul lui, se izbesc

unul în altul, de parcă ar face un joc stupid. Îl aud pe Turcanu zbierând:

-Bine mă, criminalilor, de ce n'ați dat alarma că și-a tăiat venele?... Cum îl cheamă?

-Serban Gheorghe. (Era medicinistul militar torturat) Turcanu trage cadavrul de pe prețul pătat de sânge. E ajutat de câțiva tălăși să-l ducă până la ușă.

După câteva minute de lungă așteptare, ușa se deschide și în prag apar doi gardieni. ȘERBAN Gheorghe dispăre pentru totdeauna. (12 Februarie 1950).

+++

O altă crimă oribilă a lui Turcanu relatată tot de Grigore Dumitrescu:

"Adorm... dar nu pentru mult timp. Mișcări și soapte, ce-mi par bizare, mi-au turburat somnul!

Pe ciment, la doi metri de picioarele mele, văd printre ploapele pe jumătate deschise, capul lui Turcanu. Între mâini se pare că are gâtul unei victime. Lângă el Pușcasu, Șteiner și Gherman. Din când în când se apleacă și ei peste victima de sub trupul lui Turcanu. În urechi îmi pătrund horcăielile năbușite ale terorizantului. Brusc, aud cum i se izbeste capul de ciment. Un fior îmi sapă sira spinării. Vederea mi se împânzește. Tremur. Aud mereu izbiturile capului de ciment...

Îmi ridic ușor capul, Turcanu, cu mâinile în gâtul victimei, îl trage în sus. Are ochii holbați, ca de moarte; gura îi e roșie. Apoi după un timp îl zguduie puternic. Aud vocea teroristului, mai mult șoptită, dar amenințătoare:

-Nițule, vorbește Nițule. Mori de mâinile mele, banditulă dacă nu recunoști...

Nițu e izbit mereu cu capul de ciment; îl aud printre bufnituri, horcăielile în strânsoarea mâinilor lui Turcanu.. Tortura lui Nițu continuă; trebuie să fi trecut mai bine de o oră de când a început. Brusc Nițu scoate un strigăt, într-o efortare să iasă din strânsoarea mâinilor lui Turcanu. Apoi, îl aud capul izbind cimentul... După câteva minute, nesfârșit de lungi, o voce stinsă, scoasă dintr'un piept sfârșit de puteri... Nuuu, nu știu nimic...

Unul de lângă Turcanu spune cu vocea tremurândă: a murit... nu mai suflă...

Deodată Turcanu se repede spre ușă; bate puternic în geam. Privirea-i apăsătoare pe cleanță, ochii mari deschiși, înfiorători. Turcanu bate nerăbdător în ușă. Paznicul întoarce cheia în broască...

Apoi Turcanu și încă doi îl trag pe NIȚA Cornel, afară pe culoar. Așa a sfârșit acest student de 23 ani, din Bacău, pe 26 Feb. 1950, mort nereeducat.

+++

Pe 21 Feb. 1950 Turcanu anunță că astăzi vom merge la baie și se poate spăla o cămașă și o pereche de izmene, fusă înainte o să fim bărbieriti. După ce sunt rasi ca vai de lume cu "scule din epoca de piatră", în frunte cu Turcanu... și din capul culoarului se aude vocea degeneratului: "Înapoi, bestilor, în pas alergător." Grămadă se îmbulzesc și în șoaptă aproape, printre dinți, Dinu Georgescu îi spune lui Grigore Dumitrescu: "Gică Vătăsoiu s'a aruncat prin golul dintre scări. L-am văzut cum a sărit, apoi i-am auzit trupul răbufnind pe cimentul de la parter..." Așa a dispărut Gheorghe VATAȘOIU, student la medicina umană, originar din com. Căineni-Vâlcea, ca un protest, nemaiputând suporta torturile și deumanizarea.

+++

"Ajunge bestie... își aruncă privirea spre roboți... BALANISCU Chirică e tras de pe prici și aruncat cu brutalitate în mijlocul camerei. Ochii într-o privire înfricoșată îi are fixați pe ciment... Îi se smulge căpasa de pe el... e atât de slab încât mă întreb, dacă acest trup piele și os, o să poată îndura o bătaie ca aceea a studentului medicinist... victima e legată la gură... Turcanu îi face vânt între roboți... loviturile curg din ambele părți, în cap, pe spinare, pe piept, pe picioare... sângerând din cap până'n picioare, îmi vine să cred că omul își trăiește ultimele clipe... Turcanu reîncepe să lovească cu furie. Catarama de fier negru, rupe nemilos pielea lui Balaniscu, pe piept, pe spate. E tot numai sânge... Cu capul căzut pe ciment, cu ochii holbați, cu respirația în suspensie, cu zvâcnituri spasmodice, Balaniscu e între viață și moarte... A mai trăit ca să mai suporte alte chinuri, până pe 7 Iulie 1951 când a murit în Pitesti BALANISCU Chirică, student strălucit la matematică, originar din Pomărla.

+++

POENARU Mihai, născut în com. Vărfuri a trecut prin camera "4 Spital" prin torturile lui Turcanu, de unde a fost scos pe pătură și dus la infirmerie unde a murit pe 28 Martie 1950, nemai putând fi salvat.

+++

BOGDANOVICI Alexandru, din Iasi, initiatorul O.D.C.C-ului la Suceava, a fost scotit de Turcanu adversarul lui cel mai periculos. Și la chinat în mod deosebit, nu numai el, dar și robotii lui; Zaharia, Pușcasu.... Și acesta din urmă a reușit să-l termine strandulându-l, pe 15 Aprilie 1950.

+++

ANGHELESCU Eugen, student de la Iasi a fost omorît tot de Pușcasu Vasile în reeducarea de la Pitesti, în Februarie 1950.

+++

Torturile până la exterminare nu aveau loc numai în camera "4 Spital". ci și în alte camere. De exemplu în camera "3 subsol" de la Pitesti, șeful de cameră, călăul Zaharia Nicolae, în Ziua de Orăciun 1950 a ordonat ca necesitățile, fiecare să le facă în propria gamelă (în care se servea masa), după care printr'un alt ordin au fost obligați să-și ia lingura fiecare și să mănânce fecalele... S-au petrecut scene îngrozitoare... Și n'a fost numai atât. Au fost puși să cânte colinde cu cuvinte de insultă și hulă la adresa Fecioarei Maria și Nasterii lui Cristos... Au fost cățiva care au refuzat și merită să nu fie uitați: Nedelcu Nicolae-Aristide, Gheorghiu Gelu, Berzea Zelica, Reus Gheorghe, Dinescu, Pintilie Ionică, Tudose Petrică, Hutuleac Ion, Mitan Virgil... Torturile îngrozitoare; "Pintilie era atât de slăbit, scrie Dumitru Bordeianu, că nu mai putea mișca. Cămasa și ismenele lui erau lipite de corp, doar capul lui cerebral i se putea vedea, acest cap desfigurat și tumefiat, ochii lui abia vizibili, ascuși în fundul orbitelor. În urma bătăilor, cât a ținut degradarea cu fecalele și până în ziua, când Pintilie și-a dat sfârșitul, majoritatea dintre noi, nu era decât o masă de carne sângerândă și tumefiată, pe care o simțeam, prin lipirea cămășii și a izmenelor de corp.

Zaharia a început să fredoneze câteva cântece, s'a desbrăcat de cămașe și a venit în fata lui Pintilie.... s'a năpustit asupra lui și l-a lovit, timp de o oră, cu toate instrumentele de tortură, până nu mai semăna a om. Apoi, l-a aruncat pe prici... și Zaharia a plecat să raporteze lui Turcanu... Când Zaharia s'a întors în cameră, Petrică Tudose, acest erou al torturilor, a avut curajul să-l înfrunte, spunându-i: -L-ai ucis! - Zaharia a ordonat să-l consulte pe Pintilie, care, spunea el, simulează numai moartea.

Tudose a mai avut curajul, să-i confirme lui Zaharia, că l-a ucis pe Pintilie. La cuvintele de acuza a lui Tudose, Zaharia s'a mai năpustit o ultimă dată, asupra trupului inert al lui Pintilie... a fost tras de un picior, de pe prici și a căzut ca un bustean, pe ciment, iar apoi a fost tras de picior și scos afară." PINTILIE Ion, n. 1926 la Tecuci, student al Fac. de Medicină de la Iasi condamnat la 7 ani, a luat drumul vesnicii pe 16 Ianuarie 1951.

+++

Am amintit la început despre torturile îndurate de unele victime la Gherla. Dar ele fiind exercitate de aceiași călăi veniți de la Pitesti și l-a ordinarul conducerii de partid prin Gheorghiu Dej, Teohariu Georgescu, Nicolschi și cei amintiți mai sus, aceste torturi au făcut și la Gherla în jur de 30 crime. Printre acestea se numără:

BELECIOU Constantin, născut 1914, țăran, a fost omorît pe 24 Feb. 1951.

ORISTEA Ion, n. 2 Martie 1916 com. Mănăstur-Severin, țăran a fost omorît în camera 90 de la Gherla de Zoican Dumitru. La infirmerie a fost înregistrat cu un diagnostic fals pe data de 7 Oct. 1950.

DUMITRU D. Andrei, n. 1910 la Bucuresti, camionar a fost omorît în camera 98, de către Pușcasu Vasile, Morărescu Vichente și Romanescu Grigore pe 12-12-1950.

DINCA I. Ion, n. 17 Oct. 1911 în Craiova, domiciliat în Bucuresti, mecanic, a fost omorît pe 20 Aug. 1951 în urma bătăilor lui Popa Tano, Pușcasu Vasile și Murărescu

Vichente. Doctorul Bărbosu Viorel a trecut pe certificatul de deces diagnostic fals (insuficiență cardiacă) iar Popa Tana a dat dispoziție lui Popescu Aristotel să-i schimbe cadavrul cu altul și a făcut-o ce cel al lui Toader Gheorghe.

DAMBU St. Vasile, n. 9-12-1911 în com. Choud-Sălaj, domiciliat la Brașov, ospătar, a fost omorât în camera 103 de la Gherla de către Popescu Aristotel, prin asfixiere, pe data de 6 Oct. 1950.

DIMCIU M. Garofild, n. 13-02-1917 în Bulgaria, domiciliat în Tulcea și condamnat, a trecut prin torturile 98 și 101 unde unde a cunoscut chinurile din partea lui Puscasu Vasile și a lui Popescu O. Gheorghe care dându-i un pumn în cap a căzut pe mozaic și a făcut un hematom cerebral. A murit în camera 129 de la infirmerie pe data de 12 Decembrie 1950.

POPESCU Gh. Petre, n. 16-06-1910 în com. Poenari, jud. Argeș, domiciliat în București, mecanic (fost căpitan) ajuns la Gherla a fost bătut în camera 102 printre alți, de Cerbu Ion, din a cărei cauză pe 15 Mai 1951 a fost dus în nesimțire la infirmerie nemișcându-se și salvat. A murit pe 21 Mai 1951 la Gherla.

RADOVAN A. Dumitru, n. 15-03-1910 în com. Sculia-Timiș, domiciliat în com. Bocșa Montană, jud. Caraș, tâmplar, a fost bătut în camera 104 de Grama Octavian și mai ales de Șerbănescu Paul care-l lovea cu genunchii în piept și stomac până când a lesionat fiind plin de sânge. După ce s'a spălat de sânge l-au trimis pe militarul Vascan Augustin care a continuat să-l bată. A doua zi, pe 18 Noiembrie 1950 a murit din cauza torturilor la care fusese supus.

TAMPA Ion, născut 10-07-1908 în com. Almaș, jud. Arad, domiciliat la Timisoara a fost bătut grav de călăii conduși de Cerbu Ion, în camera 102 unde a fost omorât pe 1 Decembrie 1950.

Cei de față sunt numai o parte din cei exterminați prin bătaie, dar mai este o categorie dintre cei bătuți până au înnebunit sau au fost împinși să se sinucidă nemișcându-se îndura torturile. Printre aceștia se află nume de adevărați eroi, precum Nedelcu Aristide-Nicolae, Gelu -Gheorghe Ghiorgiu, Baucescu Nicolae, Ciobanu Andor, Gligor Emil, Barba Gheorghe, Ionescu ...

EXPORTUL

Piteștiul nu a fost numai locul de tortură, laboratorul cel mai diabolic al Ministerului de Interne, dar și o "platformă" de pregătirea elementelor schizofrenice care să extindă barbaria din Pitești în celelalte închisori.

BRASOV

Pe 24 Februarie 1950 a sosit la Pitești inspectorul MAI Iosif Nemeș și în biroul directorului Alexandru Dumitrescu a chemat pe deținuții tortionari, Sobolevski Maximilian și Prisăcaru Adrian, pe care a hotărât să-i trimită la Brașov unde va veni și el și le va da instrucțiuni de activitate.

Este clar că de la Ministerul de Interne se coordona acțiunea de "reeducare". După ce au stat 4 zile la securitatea din Pitești, cei doi (Sobolevski și Prisăcaru) au fost duși cu mașina la închisoarea din Brașov unde după două săptămâni a venit inspectorul Nemeș și le-a spus să se ocupe de deținutul Corneliiu Octavian. Cei doi tortionari au căutat săși formeze și aici un grup din Ocoanici Gheorghe și Tigău și au început să bată pe Zamfirescu Constantin și pe Ismană Ion care au început să strige pe geam, auzind și directorul Berteu Mihai și sublocotenentul politic Asandi Paul. Cei bătuți au spus în închisoare și tortionarii n-au mai putut continua torturarea. S-au ocupat cu note informative care erau destinate lui Nemeș.

Pe 13/14 Feb. 1951 acești doi ticăloși au plecat la Peninsula să sprijine acțiunea teroristă începută după un vom vedea.

OONELE MARI

La Pitesti se afla si o sectie de lăgăristi si acolo erau trecuti .. cei cu pedepse mici cărora le expiraseră pedepsele. Dintre ei unii au fost folosiți în timpul reeducării alături de Turcanu, iar în primăvara anului 1951 au fost aleși patru fost detinuti si trimisi la Oonele Mari unde se găseau lăgăristi si condamnatii de drept comun. Cei desemnati de Turcanu lui Nemeș, au fost:

Stefănescu Grigore-Gore care executase un an si jumătate, timp în care a actionat alături de Turcanu la torturii la expirarea pedepsei trecuse ca lăgărist. Samson Ion, din Roman care la Suceava a acceptat să se alature ODOO-ului.

Gemeniuc Constantin din Bucovina condamnat în 1941 cu totul de la Cernăuți, eliberat în 1944 si rearestat în 1948, ajuns lăgărist la Pitesti.

Vlădoianu Liviu din Constanta.

Acestora, administratia inchisorii le-a pus la dispozitie camerele 10, 11 și 12 de la etaj unde nu aveau acces nici paznicii.

Dispăreau pe nesimtite, câte unul, câte unul si nimeni nu stia de ei. Ajungeau în acele camere unde se instaurase tortura. Printre cei ce au cunoscut acest supliciu s-au numărat: avocat Vasile Taflan, filozoful Petre Tutea, av. Virgil Mateiaș, profesor Vasile Harnu, muncitorii Nicolae Maier, Elisie Gâncă, Gula Caranica, Atanase Papanace, avocat Nicolae Mătușu, av. Ștefan Versescu, av. Ilie Boica, preot Andrei Adam, istoricul cu studii la Roma-Gheorghe Grama-si altii.

Totul se petrecea ca la Pitesti, legați la gura cu prosop, se repezeau apoi ca sălbaticii, doborau victima "pământ" si începeau tortura cu cozi de mătură, băte, curele, lovind si cu bocancii, peste tot, până erau lăsați o masă de carne în sânge. Torturile au durat aici 6 luni, luând sfârșit pe 30 Aug. 1951, dată la care tortionarii au fost retrași. În urmă au rămas câțiva înnebuniti, ca părintele Andrei Adam care râdea si spunea că în cap are un securist care-i spune glume.

Ștefan Versescu care încerca cu o aschie să-si înțepe vinele ca să se sinucidă si umbla cu degetele în urechi spunând: "Nu stiu nimic, n-adau nimic." Obsedat că-l împușcă a încercat să se spânzure cu un prosop, în W.C., dar a fost salvat de avocatul Virgil Mateiaș.

În astfel de torturi nu se putea să nu fie si unul omorât. Acesta a fost GRAMA Gheorghe-Gioto, care își făcuse studii strălucite de istorie la Roma si venise pentru ocuparea unei catedre universitare. Arestat după înapoiere, a ajuns în Oonele Mari si îngrozit de cele ce vedea în camera 12 si-a pierdut mintile. Refuza vorba si mâncarea... S'a prăbușit și așa bolnav cum era, la dispozitia ofiterului politic a fost coborât în beci si omorât de călăul Mihai Strungaru.

TARGUL OONA

În urma tratamentului îndurat la Pitesti si Gherla, mulți, foarte multi tineri au fost trimisi în Aprilie 1950 la închisoarea "sanatoriu" de pe valea Trotușului. La acestia s-au mai adăugat si cei bolnavi de TBC din alte temnite.

Condițiile nu erau de spital, ci de exterminare. Numai o minune a făcut să fie salvati câți mai multi, datorită unei doctorite minunate pomenită de totii căți au trecut pe acolo, Danielescu Margareta, dar si a unor detinuti care au știut să se dăruiască pentru salvarea colegilor trimisi la moarte aproape sigură, desi se zicea că mergeau la sanatoriu. Medicatia era insuficientă si sub ori ce critică la acesti bolnavi cu caverne si care scuipau sânge.

Călăii Ministerului de Interne nu au scăpat ocazia, să profite prin santaj si să obțină si aici informatii, dar mai ales angajamente cu securitatea, si au trimisi câțiva reeducați la Pitesti, în frunte cu Nuti Pătrășcanu.

Este demn de evidentiata relatarea lui Alexandru-Virgil IOANID condamnat la 20 ani, din care a executat 15, si care la Tg. Ocna, cu alti câțiva hotărâti, s-au o-pus reeducării condusă de politicul Slean Augustin:

Intr'adevăr reeducarea în închisori nu a atins nicăieri culmile de brutalitate, oroare si pervertire sufletească la care s'a ajuns în tara noastră. Ori ce calificative pe care i le-am aplica rămân palide față de realitățile trăite de victime.

"Pitesti, Gherla, Canal, Tg. Ocna, Aiud au fost uriasa altare păgâne pe care s' au adus jertfe sângeroase zeului nesătul al comunismului crud. Mai mult sânge! Mai multă carne fragedă, tânără! Mai multe suflete zdrobite! Mai multe minți creatoare nimicite! Fără milă, fără remuscări. La Tg. Ocna reeducarea a început într-o cameră cu ferestrele acoperite de pături. Reeducatii sosiți de la Pitesti s' au masat într-o încăpăre unde -sub protectia ofiterului politic si a gardienilor- au continuat așa zisele demascări, adică prelungiri ale anchetelor efectuate de securitate, pe motivul că unele fapte ar fi rămas nedesvăluite si unii oameni neincriminați. De dincolo de pături se auzeau voci, ferăstrăuri, sunete surde, pocnete, gemete... Scopul principal era să se răspândească o atmosferă de teroare, de groază, în penitenciarul "spital" Tg. Ocna, plin de bolnavi de plămâni, ca astfel succesul reeducării să fie rapid. N-a fost nici rapid, nici altfel, n'a fost de fel. Bolnavii prăvăliți pe ultimele trepte ale suferințelor, gâseau în asemănarea patimilor cu cele ale marelui chinuit Isus Cristos, o rezistență si putere de ridicare pe verticala spiritualului, în zone inaccesibile oamenilor în împrejurări obișnuite. Aici s' a săvârșit o experiență sufletească singulară. Acesta a fost miracolul de la Tg. Ocna."

Ion Z. BUTNARU, unul din miile de bolnavi de T.B.C. din cauza conditiilor immane prin care au fost nevoiti să treacă oameni nevinovați, declara:

"Doctorul afară de controlul tensiunii si temperaturii, nu ne putea si nici nu avea cu ce să ne ajute. Doar cu sfaturi. Din când, în când, câte o pastilă hidrazidă, câte o injecție cu calciu clorat sau gluconic. Nu aveam alt vas decât gamela de mâncare. În aceasta văra sângele de hemoptiză, pe aceasta o spălam cu apă de hârdău, cu aceeași cană si gamelă mă spălam si eu pe mâini, pe care le lăsam la aer să se usuce deoarece nu aveam nici un fel de prosoape, batiste ori cărpe."

În aceste conditii de exterminare, au avut loc si "minuni" făcute de cei în temnitate care s-au dăruit pentru supraviețuirea celor de acolo, fie îngrijindu-i cu abnegație fie participând la actiuni de solidaritate ce cei amenințați, iarăși cu tortura Pitestiului de unde veniseră să moară la Tg. Ocna.

Merita subliniată o scurtă relatare al unui tânăr abonat la închisoare si chin tot timpul regimului comunist:

Gheorghe Penciu, fiindcă de el este vorba, la munca forțată de la Canal făcuse o dublă pleurezie sero-fibrinoasă si lichidul ajuns până la vârfuri îl împiedeca să mai respire. La intervențiile repetate ale col. dr. deținut Traian Mihăilescu si dr. Valeriu Pușcas a fost trimis în închisoarea-sanatoriu de la Tg. Ocna, unde a fost internat mai bine de trei ani. Se spovedeste:

"Datorită medicilor deținuți si ei, Ion Ghițulescu, Nicolae Floricel, Aristide Lefa, Stere Cepi, Victor Grapan, Mihai Lungeanu, George Georgescu, aveam să înviez ca pasărea Phoenix din cenusa mea. Dar contribuția medicului oficial al închisorii, Margareta DANIELESCU, o femeie de o dăruire totală, nu s' ar fi făcut, poate nimic. Domnia- sa a fost tot timpul alături de noi, riscându-și libertatea ajunsă pe muchie de cutit."

Regimul comunist care nu voia să piardă de sub control pe nimeni, a căutat să profite si de acesti oameni bolnavi de TBC după chinurile de la Pitesti, Canal si alte închisori, trimițând la Tg. Ocna câțiva bătași să pună pe picioare experienta lui Turcanu. Lucrurile s' au aranjat de Comisia de la Directia Penitenciarelor, formată din col. Constantinescu Marin, Dubă, Iosif Nemes si comandantul Dumitrescu Alexandru, infiltrând printre cei plecați câțiva bătași, bolnavi si ei, cu misiunea de a scoate informatii în continuare. Printre ei se aflau bătașii reeducați: Badale Vasile, Munteanu Eugen, Străchinaru Constantin, Bărjovescu Dumitru, Andrei Andrei, Maniu Ion, Formagiu Dumitru, Iftode Gheorghe... Unii dintre ei își vor schimbă atitudinea.

Între timp la Pitesti, unul din marii torsionari si informatori, Pătrăscanu I. Nutti a fost chemat la securitatea din Pitesti de col. Nedelcu Mihai (fost Nedelciu Mihail) interesându-se de situatia reeducării si continuarea ei, fiind pus de MAI cu supervizarea actiunii de deumanizare.

Tot în această lună, luna Aprilie 1950 a venit și o comisie a Direcției Generale a Penitenciarelor cu Constantinescu Marin Dubă, Ilie Bădică și a pregătit plecarea la Canal și a T.B.C-istilor la Tg.Ocna. Cu aceea ocazie a venit în Mai și inspectorul Iosif Nemes care a spus reeducatilor de față cu Turcanu:

"Noi stim că ați fost exploatați de către alții și că acum v-ați trezit la realitate și regretați ceea ce ați făcut. Vă vom pune din muncă în muncă de răspundere spre a fi verificați în timp. Dintre voi vom scoate cadre. Înviata la continuarea experimentului era clară și aluzia la "recompensă" de asemenea era străvezie.

Acest Nutti Pătrăscanu s'a scăpat față de un alt torsionar (Lupașcu Pill) că la securitate, col. Nedelcu îi trasase sarcină ca la Tg.Ocna să facă pe comandant, legionar care nu cedase pentru a culege informații de la cei găsiți acolo. Dar Lupașcu l-a Turnat și Turcanu i-a mai tras o bătaie bună pe 30 Mai 1950. A fost totuși trimis la Tg.Ocna unde a jucat acest rol, informându-l numai pe Badale Vasile care luase legătura cu Directorul Danieluc și ofiterul politic Slean Augustin, încercând să obțină camere de izolare în vederea începerii bătailor. A tot fost amănat. Când a venit Iosif Nemes pe 26 Iulie, Pătrăscanu s'a plâns de director care deja venise să-l înlocuiască cu locot. Brumă Anton. Torsionarii au căutat să pornească imediat bătaia. Între timp pe 2-3 Aug. 1950 a venit la Tg. Ocna, din nou inspectorul Iosif Nemes însoțit de col. Tudor Sepeanu. În discuțiile avute cu reeducatii, acest colonel le-a spus printre altele:

"La Pitesti au fost două categorii de deținuți, unii care au exploatat și alții care au fost exploatați. Și cei care au fost exploatați s'au trezit și au văzut că au o poliță de plătit celor ce le-au exploatat conștiința. Și regimul nu i-a putut împiedica să le-o dea pe cocoșe. În închisoare sunt două categorii de deținuți, și dă-ne voie să acordăm mai multă încredere unor deținuți, decât altora. Și noi suntem siguri că dintre aceștia, căpora astăzi le acordăm mai multă încredere (peste câțiva ani) mulți dintre ei ne vor fi foarte dragi afară."

După această discuție s'a dat mână liberă Biroului de inspecții și a rămas Munteanu Eugen cu slt. Slean Augustin pentru a pune la punct începerea reeducării. Pătrăscanu Nutti a mai semnat un angajament de informator al Biroului de Inspecții din Închisoarea Tg.Ocna (Slean Augustin).

Pe 31 Aug. 1950 torsionarii din comitet l-au bătut pe unul din rândurile lor învinuindu-l că nu fusese sincer în demascări, pe studentul Andreev Andrei, iar la mijlocul lunii au încercat același procedeu cu Ionescu Radu, pe care-l socoteau trădător, însă acesta după câteva palme a început să țipe.

Bătăușul principal, era Munteanu Eugen, fiind alături de Turcanu din primul moment la Pitesti. Trecându-se la izolarea refractarilor între care se infiltraseră 2-3 reeducați, s'a hotărât de comitet trecerea la acțiune ca la Pitesti, spunându-se că-i dispozitia sublt. Slean Augustin.

Pe 26 Sept. 1950 a fost izolat Ionescu Virgil care și-a tăiat venele. A ieșit scandal și ceilalți colegi au intervenit să-l scape. Gheorghe Mihai a fost cel ce era înverșunat împotriva bătăușilor. A intervenit directorul Brumă cu militienii și lucrurile s-au aplanat, dar s'a auzit despre scandal până la securitate din Bacău de unde a venit în anchetă lt. maj. Lică Livezeanu (Lövenstein). Acesta i-a strâns pe bătăuși în camera 72 și le-a spus că ceea ce fac sunt manifestări huliganice neadmise de regim, că altfel se procedează prin muncă informativă, pentru informații și muncă de lămurire pentru reeducare, că "cel care a condus la Pitesti a greșit față de regim și va suporta consecințele."

După plecarea lui L. Livezeanu, comentând cele spuse, reeducatii au afirmat în tre ei "Nici pe acesta nu-l văd bine, când o auzi d. insp. Nemes".

Dar Nemes n'a mai apărut niciodată. Se evaporase din conducerea "procesului" de reeducare al închisorilor prin munca cu băta.

S'a trecut la scrierea de rapoarte informative ^{redacție} de Pătrăscanu în biroul lui Slean, după informațiile culese de "ciripitori".

Continuau să toarne tot, chiar și pe militieni, ceea ce a dus la mai multe anchete făcute la securitate. În Martie 1951 slt. Slean le-a spus să se gândească la izolare și persoanele pe care le vor ancheta pentru a scoate informații.